

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Donțova Anastasia,
reprezentată de avocatul Sorochin Iuri,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Donțova Anastasia împotriva Consiliului Național pentru
Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă privind contestarea actelor
administrative, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-695/25
PIGD 2-23004787-01-3ra-01102025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare
a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. T. Avasiloeaie
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici

21 octombrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Donțova Anastasia,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 ianuarie 2023, Donțova Anastasia a depus o acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, solicitând anularea parțială a deciziei nr. DC2205478 din 21 noiembrie 2022, a certificatului de încadrare în XXXXX nr. CI2233408 din 21 noiembrie 2022, precum și a actelor subsecvente emise pe numele reclamantei, și anume anularea termenului de încadrare în XXXXX, stabilit pentru o perioadă de un an, cu modificarea mențiunii „de la data de 09.09.2022 până la” în „fără termen”, precum și compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, Donțova Anastasia a indicat că, la 20 septembrie 2022, a fost depusă cererea, împreună cu documentele necesare, potrivit recipisei nr. 1359, pentru prelungirea XXXXX, acordat pe numele său din primul an de viață până la împlinirea vârstei majoratului.

3. Reclamanta a menționat că, la 25 octombrie 2022, la insistențele părinților, a primit prin poștă răspunsul, constând în decizia și certificatul de încadrare în XXXXX, precum și programul individual de reabilitare și incluziune socială, conform anexei, emise de managerul de caz, Ermurache Diana.

4. Reclamanta a notat că, la 1 noiembrie 2022, a formulat o cerere de contestație, solicitând anularea actelor de încadrare în XXXXX, emise pentru o perioadă de un an, și modificarea acestora prin stabilirea XXXXX, pentru o perioadă nedeterminată/fără termen. Astfel, la 8 decembrie 2022, în urma controlului efectuat ca urmare a cererii de contestație, a primit decizia și certificatul de încadrare prin care XXXXX a fost modificat în XXXXX, însă termenul de încadrare a fost stabilit doar pentru un an, fapt cu care reclamanta nu este de acord, pentru motivele ce urmează a fi expuse.

5. Reclamanta a explicat că, de la vârsta de o lună, în urma unui accident rutier, a fost încadrată în XXXXX (XXXXX), până la împlinirea vârstei majoratului. În același an, a fost supusă la patru intervenții XXXXX, rămânând pentru tot restul vieții cu următoarele XXXXX: XXXXX, XXXXX XXXXX; XXXXX; XXXXX; XXXXX; XXXXX; XXXXX XXXXX.

6. Reclamanta a evidențiat că, în timp, starea sa de sănătate s-a agravat, fiind depistate următoarele afecțiuni: XXXXX, cu semne de XXXXX; XXXXX; XXXXX. De asemenea, a subliniat că este expusă unui risc real și major de apariție a acceselor XXXXX, fiind dependentă de administrarea zilnică a tratamentului medicamentos, printre care se numără și preparatul XXXXX, care îi provoacă XXXXX și XXXXX. În acest context, a menționat că, în luna august 2019, a suferit un acces XXXXX, cu alterarea stării de conștiință, manifestat prin XXXXX XXXXX cu durata de 30 de minute, fiind internată de urgență la Spitalul Clinic Municipal „V. Ignatenco”.

7. Suplimentar celor indicate supra, reclamanta a relevat date cu privire la gravitatea deficiențelor funcționale individuale care duc la limitări de activitate și restricții de participare, în raport cu exprimarea XXXXX, după cum urmează: XXXXX, XXXXX; XXXXX se îndeplinește cu dificultate cu mâna dreaptă; XXXXX, XXXXX; XXXXX, XXXXX, exprimată prin predominarea formelor XXXXX; XXXXX – XXXXX, cu extindere XXXXX, pe fond de XXXXX; focar XXXXX; XXXXX; XXXXX; XXXXX; XXXXX.

8. În contextul celor expuse, reclamanta consideră că este indubitabil că urmează să fie încadrată în gradul de XXXXX, fără termen. Or, XXXXX al reclamantei este încadrat în categoria XXXXX, caracterizate prin unele dintre următoarele semne: XXXXX, care duc la XXXXX (lipsă mare de XXXXX), deficit XXXXX și/sau XXXXX, XXXXX frecvente cu tratament, XXXXX. Deficiențele enumerate se situează între XXXXX, cu o capacitate de muncă de bază de XXXXX.

9. Astfel, reclamanta a concluzionat că urmează să îi fie acordat gradul de XXXXX, fără termen, întrucât indicii stării sale de sănătate se încadrează în dispozițiile titlului VI, pct. 4 – XXXXX - și XXXXX pct. 10 – XXXXX, prevăzute în Ordinul nr. 64/317 din 30 aprilie 2015 privind aprobarea „Listei dizabilităților care afectează ireversibil starea de sănătate a copiilor, starea de sănătate și funcționare și capacitatea de muncă la adulți, care servesc drept bază pentru stabilirea dizabilității pe termen nelimitat la adulți și copii”, emis în scopul executării Legii nr. 60/2012 și a Hotărârii Guvernului nr. 65 din 23.01.2013 privind determinarea dizabilității și a capacității de muncă, în vederea asigurării protecției sociale a persoanelor cu dizabilități. Setul de acte medicale doveditoare în acest sens constituie parte integrantă a dosarului administrativ ce urmează a fi prezentat de către pârât.

10. Totodată, întrucât reclamanta s-a aflat în imposibilitatea de a întocmi și depune cererea de chemare în judecată în termenul legal de 30 de zile, termenul fiind depășit cu o singură zi, aceasta își exercită dreptul în temeiul art. 65 din Codul administrativ, solicitând instanței repunerea în termen a cererii, din motive de

boală. Astfel, pe parcursul lunilor decembrie 2022 și ianuarie 2023, familia reclamantei a trecut printr-o viroză gravă, ameliorarea simptomelor survenind abia recent. În acest context, solicită să se țină cont de faptul că toți membrii familiei au fost infectați, dintre care doi prezintă XXXXX, iar unul este minor.

11. În materie de drept, reclamanta își întemeiază acțiunea pe prevederile pct. 70 din titlul VIII al Hotărârii Guvernului nr. 357 din 18 aprilie 2018 privind determinarea dizabilității, ale Legii nr. 60 din 30 martie 2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, precum și pe dispozițiile Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități. Totodată, sunt incidente dispozițiile art. 189, art. 196, art. 206 alin. (1) lit. a), art. 208, art. 209, art. 211 și art. 212 din Codul administrativ.

12. La 10 august 2023, Donțova Anastasia a depus o cerere prin care, suplimentar argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată privind examinarea și admiterea acesteia, a solicitat, în ceea ce privește repunerea în termen, să se țină cont de faptul că, din cauza XXXXX, dar și a vârstei fragede, este dependentă de mama sa, Donțova Taisia, atât în plan decizional, cât și în ceea ce privește acordarea suportului fizic necesar. Din acest considerent, mama reclamantei a devenit asistentul personal al acesteia. Întregul proces referitor la intentarea procedurii administrative și judiciare a avut la bază cererile formulate de Donțova Taisia, care s-a arătat extrem de indignată și afectată emoțional de atribuirea eronată a gradului de XXXXX fiicei sale. De jure, reclamanta a semnat toate actele necesare, însă, de facto, întregul demers de restabilire a drepturilor încălcate ale acesteia s-a realizat prin implicarea directă a mamei sale.

13. Reclamanta a explicat că, în timpul pandemiei, începând cu 31 decembrie 2023, întreaga familie s-a îmbolnăvit extrem de grav, cu urmări negative asupra sănătății, și a urmat tratamente destul de puternice pentru a se însănătoși. Din cauza pandemiei, programările urgente la medicul de familie se efectuau la 2–3 zile de la îmbolnăvire. La data de 2 ianuarie 2023, mama reclamantei s-a adresat medicului nu doar din cauza XXXXX (fiind una dintre urmările unui virus sezonier), ci și din cauza durerilor de cap, a XXXXX, a febrei și a nasului înfundat. Boala s-a agravat, motiv pentru care mama reclamantei s-a adresat din nou medicului la data de 6 ianuarie 2023, pentru a exclude coronavirusul și a urma un tratament mai puternic, cu antibiotic, pentru o perioadă de 7 zile. După administrarea antibioticului, mama sa și-a revenit și a depus imediat, cu o zi întârziere, cererea de chemare în judecată. Tot în aceeași zi, s-a deplasat împreună cu reclamanta la medicul de familie pentru analize și investigații suplimentare, deoarece, începând cu data de 8 ianuarie 2023, aceasta avea dureri lombare, cefalee și dificultăți la urinare din cauza unei infecții severe. Situația se confirmă prin datele indicate de medicul de familie în cartela medicală la data prezentării din 10 ianuarie 2023, fiind prescrise tratamentul și alte investigații medicale necesare.

14. Astfel, reclamanta consideră că împrejurările obiective expuse supra constituie motive temeinic justificate, care exclud culpa sa pentru înaintarea cererii de chemare în judecată cu o singură zi întârziere, din motive de boală, atât a reclamantei, cât și a mamei sale. Drept urmare, solicită instanței să admită cererea de repunere în termen, întrucât condițiile legale au fost respectate: reclamanta a înaintat o cerere în acest sens, în conformitate cu termenul legal stabilit, a anexat probe și a descris împrejurările care dovedesc existența motivelor temeinic justificate pentru depășirea termenului. Practica judiciară a statuat că îmbolnăvirea părții sau a unei persoane apropiate acesteia poate constitui un motiv temeinic justificat pentru depășirea unui termen procedural legal.

15. De asemenea, reclamanta a reiterat cele invocate în cererea de chemare în judecată, respectiv faptul că procedura prealabilă a fost respectată. Astfel, la data de 29 septembrie 2022, a fost depusă cererea pentru încadrarea în XXXXX, iar la data de 25 octombrie 2022, reclamanta a primit decizia în acest sens, cu care nu a fost de acord și, prin urmare, a înaintat, la 1 noiembrie 2022, o contestație către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă.

16. Reclamanta a susținut că nu a fost de acord, în parte, cu decizia respectivă și că, în conformitate cu art. 12 din Legea nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu XXXXX, precum și cu prevederile Codului administrativ și ale notei din certificatul de încadrare în XXXXX, a înaintat, la data de 10 ianuarie 2023, cererea de chemare în judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

17. Prin hotărârea din 21 mai 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Donțova Anastasia împotriva Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă privind contestarea actelor administrative, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

18. La 18 iunie 2024, avocatul Sorochin Iuri, acționând în interesele apelantei Donțova Anastasia, a declarat apel nemotivat, iar la 24 noiembrie 2024, a depus apel motivat, reiterând motivele de fapt și temeiurile de drept indicate în acțiunea de contencios administrativ.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

19. Prin decizia din 15 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respins apelul declarat de avocatul Sorochin Iuri, în interesele Anastasiei Donțova și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 mai 2024.

20. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. R22035185 din 02.11.2022, decizia nr. R22038323 din

21.11.2022 și certificatul de încadrare în XXXXX nr. CI2233408 din 21.11.2022, prin care XXXXX a fost modificat în XXXXX, pentru perioada 09.09.2022 – 01.10.2023 (f.d.a. 18–24 verso).

21. Instanța de apel, a reținut că decizia nr. DC2205478 din 21 noiembrie 2022 și certificatul de încadrare în XXXXX nr. CI2233408 din 21 noiembrie 2022, reprezintă acte administrative individuale, emise pentru a fi reglementat un caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce efecte în exterior. Totodată, în sensul art. 10 și 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, aceste acte constituie acte administrative defavorabile reclamantului, deoarece i-a fost acordat XXXXX doar pentru o perioadă determinată (09.09.2022 – 01.10.2023), și nu pentru o perioadă nelimitată, cum a solicitat.

22. Instanța de apel a reținut că, instanța de judecată nu este în drept să substituie autoritatea administrativă abilitată în materia determinării XXXXX și a capacității de muncă, întrucât această atribuție presupune cunoștințe tehnico-medice de specialitate, care exced competenței instanței. Prin urmare, unicul organ competent să stabilească XXXXX rămâne Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, iar instanța are doar rolul de a verifica legalitatea și temeinicia actelor emise de acesta, fără a le putea substitui prin propria apreciere medicală.

23. Prin urmare, apreciind exercitarea prerogativelor de oportunitate ale actului administrativ de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, Completul specializat constată că, în cadrul procedurii administrative derulate prin examinarea cererii înaintate de Donțova Anastasia, autoritatea publică pârâtă a exercitat dreptul său discreționar în limitele prevăzute de lege. Aceasta a avut în vedere toate circumstanțele de fapt relevante, a respectat limitele legale ale dreptului discreționar și a acționat în conformitate cu scopul normativ stabilit, fundamentând soluția pe criterii obiective privind starea de sănătate a reclamantului. În aceste condiții, soluția emisă apare ca fiind legală și conformă atribuțiilor stabilite de lege.

24. Instanța de apel a notat că, Donțova Anastasia nu a administrat probe pertinente care să infirme constatările autorității publice pârâte referitoare la starea sa de sănătate și la deficiențele XXXXX, și nici nu a prezentat dovezi capabile să confirme susținerile privind necesitatea încadrării sale în XXXXX, pe termen nelimitat.

25. În opinia instanței de apel, instanța de fond a conchis în mod just că, în cauză, nu au fost întrunite temeiurile legale pentru anularea parțială a deciziei nr. DC2205478 din 21 noiembrie 2022 și a certificatului de încadrare în XXXXX nr. CI2233408 din 21 noiembrie 2022, în ceea ce privește termenul de încadrare în XXXXX, stabilit pe durata unui an. Corespunzător, instanța de fond a stabilit corect că, în cauză, se constată lipsa temeiurilor legale care ar impune Consiliului Național pentru

Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă să emită un act administrativ individual favorabil, prin care să fie recunoscut reclamantului caracterul permanent al XXXXX.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 24 septembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Donțova Anastasia, reprezentată de avocatul Sorochin Iuri, a contestat-o cu recurs, completat ulterior, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu trimiterea cauzei spre rejudecare sau emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

27. În motivarea recursului, Donțova Anastasia, reprezentată de avocatul Sorochin Iuri, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, fără a ține cont de caracterul obligatoriu al Listei aprobate prin Ordinul comun al Ministerului Sănătății și Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 64/317 din 30 aprilie 2015 și al Instrucțiunii aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2018, inclusiv pct. 49 din aceasta, care reglementează cazurile de stabilire a gradului de dizabilitate fără termen.

28. A mai susținut că instanța de apel a ignorat prevederile Legii nr. 60/2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități și ale Hotărârii Guvernului nr. 65/2013 privind determinarea dizabilității și a capacității de muncă, menținând stabilirea unui termen limitat de un an, deși afecțiunile de care suferă au caracter ireversibil.

29. Totodată, a invocat încălcarea obligației de motivare efectivă a hotărârii judecătorești, prevăzută de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, arătând că instanța de apel a calificat argumentele sale drept formale, fără a analiza în mod concret incidența Listei aprobate prin Ordinul comun nr. 64/317/2015 și a pct. 49 din Instrucțiunea aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2018. În acest sens, a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *Hiro Balani c. Spaniei* și *Georgiadis c. Greciei*.

30. De asemenea, a criticat aprecierea probelor, susținând că instanța de apel a respins în mod global argumentele medicale prezentate, fără a corobora înscrisurile anexate la dosar, deși acestea ar confirma caracterul ireversibil al afecțiunilor. A apreciat că calificarea sumară a argumentelor drept neprobate constituie o apreciere arbitrară a probelor.

31. În susținerea recursului, a făcut trimitere și la certificatul de încadrare în XXXXX nr. C12548771 din 5 noiembrie 2025 și la raportul nr. R25054214 din aceeași dată, din care rezultă menținerea XXXXX pentru perioada 1 octombrie 2025 – 1 octombrie 2026. A susținut că aceste înscrisuri confirmă caracterul continuu al încadrării în XXXXX și caracterul ireversibil al afecțiunilor, iar obligarea sa la reevaluări periodice și la prezentarea repetată a actelor medicale este nejustificată și împovărătoare.

32. În continuare, a invocat încălcarea principiilor proporționalității și buneii administrări, susținând că procedurile birocratice și obligația de a colecta periodic acte medicale, în pofida caracterului ireversibil al afecțiunilor, generează o sarcină disproporționată și o stare de insecuritate juridică.

33. Prin referința din 14 noiembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, a solicitat respingerea cererii de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

35. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

36. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

37. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantului recurente, la 18 septembrie 2025 (f. d. 127), iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

41. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

44. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

45. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

47. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

48. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

49. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Donțova Anastasia, reprezentată de avocatul Sorochin Iuri.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu